

Ministerul Finantelor Publice
Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Directia Generala a Finantelor Publice
a județului V

Str. Ștefan cel Mare, nr. 56, V, jud. V
Tel : + 0235 316141, 0235 314143/429
Fax : + 0235 317067
e-mail : admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA nr.....
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. X SRL
înregistrată la DGFP V sub nr.....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V, prin Compartimentul soluționare contestații, a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală II prin adresa nr....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice V sub nr....., asupra contestației înregistrată cu nr....., formulată de S.C. X SRL, cu sediul în localitatea B str...., nr...., bl...., scara .. ap... județul V, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr...., având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr. RO

Contestația a fost formulată împotriva :

- Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS;
- Raportului de inspecție fiscală nr. F VS ;
- Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. **și privește suma de S1 lei reprezentând impozit pe profit în sumă de S2 lei și majorări de întârziere/penalități aferente în sumă de S3 lei și taxă pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei și majorări de întârziere/penalități aferente în sumă de S5 lei.**

Contestația a fost depusă în termenul legal, prevăzut de art.207 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. F VS, respectiv data de ..., așa cum rezultă din adresa nr. .. din ... de înaintare a titlului de creanță contestat și de data înregistrării contestației la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V – Registratura generală, respectiv data de 1...

Menționăm că împotriva societății, nu s-a depus plângere penală .

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 alin. (1) și art.209 alin.(1) lit.a din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, compartimentul soluționare contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. XSRL contestă:

- **Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS;**
- **Raportul de inspecție fiscală nr. F VS ;**
- **Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. și privește următoarele sume :**

- S2 lei impozit pe profit
- S3 lei majorări de întârziere/penalități aferente impozitului pe profit;
- S4 lei taxa pe valoarea adăugată ;
- S5 lei majorări de întârziere/penalități aferente TVA.

În susținerea contestației, societatea invocă următoarele argumente :

1 . Referitor la obligația de plată stabilită suplimentar, reprezentând impozit pe profit în sumă de S2 lei, aceasta provine din neacceptarea la deducere a cheltuielilor în sumă de S6 lei, reprezentând achiziții de mobilier de la S.C. S. SRL cu factura fiscală nr..... și nr..... și din neacceptarea ca și cheltuieli deductibile a sumei de S7 lei reprezentând achiziții de materiale de construcții de la SC C SRL cu facturile nr., și

Facturile fiscale nr.....și emise de către S.C. S F SRL, constau în achiziții de mobilier(birou, dulap, scaune)necesare desfășurării activității zilnice de contabilitate(întocmirea recepțiilor, foilor de parcurs, contracte, arhivarea și depozitarea acestora). Aceste obiecte de mobilier au fost înregistrate în contabilitate în contul 303” Materiale de natura obiectelor de inventar”, deoarece nu îndeplineau condițiile de a fi înregistrate ca mijloace fixe, conform prevederilor H.G.nr.105/2007 privind stabilirea valorii de intrare a mijloacelor fixe. La punerea în funcțiune, în baza bonului de consum, s-a înregistrat pe cheltuieli suma de S8 lei , cheltuială deductibilă integral.

Facturile nr., și emise de către SC C SRL, reprezintă achiziții de materiale de construcții(ciment, sârmă, plasă sudată) necesare reabilitării unui spațiu de garare pentru autoutilitara de transport copii, numit remiză, spațiu obligatoriu impus de Autoritatea Rutieră Română pentru obținerea licenței de transport, spațiu pus la dispoziție în baza contractului de comodat de către S.C. D SRL B. După terminarea lucrărilor de reabilitare s-a întocmit bonul de consum nr...., fiind înregistrate pe cheltuieli suma de S9 lei.și nu de S7 lei luată în considerare de organul de inspecție fiscală. Datorită faptului că contractul de comodat a fost întocmit pe o perioadă de până la un an și nu generează beneficii viitoare, aceste cheltuieli nu pot genera o investiție de natura imobilizărilor corporale, care să fie supuse procesului de amortizare, conform prevederilor O.M.F.P. nr.3055/2009, fiind astfel cheltuieli deductibile.

Pentru susținerea celor de mai sus, contestatoarea invocă ca și temei de drept prevederile legale precizate de : art. 3, art.21, alin. (1), art.24, alin. (2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, H.G. nr.105/2007 privind stabilirea valorii de intrare a mijloacelor fixe, art.92 și art.106, alin.(1) din O.M.F.P. nr. 3055/2009 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene

2. Referitor la accesoriile în sumă de S3 lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar, societatea susține că atâta vreme cât cheltuielile în sumă de S10 lei sunt cheltuieli deductibile, iar impozitul pe profit stabilit suplimentar în sumă de S2 lei este contestat ca fiind nedatorat, contestă și suma de S3 lei, reprezentând majorări și penalități de întârziere, ca nedatorate.

3. Referitor la obligația fiscală stabilită suplimentar în sumă de S4 lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, societatea susține că :

- suma de S13, considerată de organul de inspecție fiscală ca taxă pe valoarea adăugată nedeductibilă, este aferentă facturilor emise de S.C. C SRL, nr., nr., nr. reprezentând achiziții materiale de construcții, facturilor nr.... și nr.reprezentând achiziții mobilier de birou, emise de SC F SRL, precum și facturii nr..... reprezentând mobilier și emisă de SC N SRL, facturi existente la dosarul contabil al societății, întocmite în conformitate cu prevederile art.155, alin.(5) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, conținând toate informațiile obligatorii.

Facturile emise de SC C SRL și de SC FSRL, au fost prezentate și la capitolul

impozit pe profit, fiind aceleași facturi pentru care nu s-a acordat deductibilitatea cheltuielilor, iar motivele invocate de societate dând drept la deductibilitate atât din punct de vedere al cheltuielilor cât și a taxei pe valoarea adăugată.

Referitor la factura nr..... emisă de SC N SRL, societatea consideră că TVA-ul aferent este în totalitate deductibil, deoarece mobilierul a fost înstrăinat către SC J T SRL cu factura nr..... unde s-a colectat TVA, fiind luat în considerare și de organele de inspecție fiscală, deci operațiunea este impozabilă din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, conform prevederilor art.145, alin. (2), lit. a) din Codul fiscal.

În susținerea celor de mai sus, societatea a invocat ca și temei de drept prevederile legale precizate de : art.146, alin. (1), lit.a), art.155, alin.(5), art.145, alin.(2), lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare;

- suma de S11 lei, reprezintă TVA aferent facturii nr....., emisă de S.C. X SRL către SC J T SRL, necalculat și necolectat. Tranzacția comercială aferentă facturii nr....., reprezintă vânzarea unui microbuz second-hand Iveco, tip 50 CAB pentru transport persoane. Acest microbuz a fost achiziționat de către S.C. XSRL de la S.C. P B SRL cu factura nr....., societate neplătitoare de TVA.Ținând cont de faptul că, factura este corect întocmită conform prevederilor art.155, alin.(5), microbuzul este second- hand, societatea de la care s-a achiziționat este neplătitoare de TVA, iar S.C. XSRL este persoană impozabilă revânzătoare și în conformitate cu prevederile art.152 și ale art.155, alin.(5) din Legea nr.571/2003, consideră că în mod corect nu s-a calculat și colectat TVA -ul în sumă de S11 lei, aferent microbuzului vândut conform factură nr.....

4. Referitor la suma de S5 lei, reprezentând majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată, având în vedere că s-a contestat debitul stabilit suplimentar ca nedatorat și accesoriiile în sumă de S5 lei sunt considerate nedatorate.

Ținând cont de aspectele prezentate, societatea solicită anularea actelor contestate, respectiv Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS, Raportul de inspecție fiscală nr. F VS, Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.

În susținerea contestației, societatea depune în copie următoarele documente:

- factura nr.....;
- factura nr..... ;
- factura nr.....
- factura nr.....;
- factura nr..... ;
- factura nr..... ;
- factura nr..... ;
- factura nr..... ;
- factura nr..... ;
- factura nr.....;
- contractul de comodat /....

II. Prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de ... și înregistrat sub nr....., care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr., contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de inspecție fiscală, Serviciul Inspecție Fiscală II au stabilit în sarcina S.C. X SRL, următoarele obligații suplimentare de plată:

- impozit pe profit în sumă de S2 lei și accesorii aferente în sumă de S3 lei;
- taxă pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei și accesorii aferente în sumă de S5 lei.

Stabilirea suplimentară de impozit pe profit în sumă de S2 lei, este aferentă cheltuielilor nedeductibile fiscal constatate de organul de inspecție fiscală în sumă de S12 lei de natura obiectelor de inventar, aferente facturilor nr.....emisă de SC N SRLB și nr..... emisă de SC S F SRL Năvodari și cheltuielilor nedeductibile în sumă de S7 lei reprezentând materiale de construcții aferente facturilor nr.,, emise de SC C SRL Bîrlad .

Diferența suplimentară de plată în sumă de S4 lei reprezentând taxă pe valoarea

adăugată, provine din :

- S13, taxă pe valoarea adăugată deductibilă, pentru care organul de inspecție fiscală nu a acordat drept de deducere, deoarece bunurile achiziționate nu sunt destinate nevoilor agentului economic, și-anume, factura nr. cu valoarea totală de S20 lei, din care TVA în sumă de S21 lei , emisă de SC C SRL B reprezentând materiale de construcții, factura nr., cu valoarea totală de ... lei din care TVA în valoare de ... lei, emisă de SC C SRL B reprezentând materiale de construcții, factura nr. valoarea totală de S14 lei, din care TVA în sumă de S16 lei, emisă de SC C SRL B reprezentând material de construcții, factura nr..... cu valoarea totală de S16 lei, din care TVA în sumă de S17 lei, emisă de SC N SRL B, factura nr....., cu valoarea totală de S18 lei, din care TVA în sumă de S19 lei, emisă de SC FSRL Năvodari, reprezentând mobilier de natura obiectelor de inventar și factura nr. cu valoarea totală de 1.S2 lei, din care TVA în sumă de lei, emisă de SC FSRL Năvodari, reprezentând mobilier de natura obiectelor de inventar;

- S11 lei, taxă pe valoarea adăugată colectată, stabilită de organele de inspecție fiscală, aferentă livrării unui microbuz Iveco, conform factură nr. emisă de SC TUT SRLB către SC J T SRL B în valoare de S29 lei și pentru care societatea furnizoare nu a calculat și colectat taxa pe valoarea adăugată, conform art.150, alin. (1) din Legea nr 571/2003 privind Codul fiscal.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de societate și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

1. În ceea ce privește impozitul pe profit:

cauza supusă soluționării DGFP V prin Compartimentul soluționare contestații este să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal în sarcina S.C. XS.R.L. obligația de plată în sumă de S2 lei, în condițiile în care agentul economic susține că bunurile achiziționate au fost utilizate în scopul realizării de venituri.

Perioada verificată – 18.07.2011- 30.09.2012

În fapt, prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de ... și înregistrat sub nr. F VS care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F VS contestată de petentă, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului V- Activitatea de inspecție fiscală, au stabilit în sarcina S.C. N T S.R.L. obligația suplimentară de plată în sumă de S2 lei, reprezentând impozit pe profit.

Această obligație fiscală este stabilită suplimentar de plată de inspecția fiscală, ca urmare a majorării cheltuielilor nedeductibile fiscal pentru perioada verificată, cu suma totală de S22 lei, din care :

- **S12 lei reprezintă achiziții de mobilier de la SC S F SRL Constanța**, conform următoarelor facturi:

- factura nr....., cu valoarea de S23 lei reprezentând trei bucăți scaun birou ;

- factura nr....., cu valoarea de S24 lei reprezentând una bucată ansamblu mobilier birou „TEMPO”. Aceste cheltuieli sunt considerate nedeductibile fiscal de către organul de inspecție fiscală, pe motiv că facturile fiscale nu cuprind toate informațiile obligatorii, respectiv CNP-ul persoanei care le-a întocmit, iar din verificarea declarațiilor informative 394 , s-a constatat că SC S F SRL Năvodari nu declară aceste livrări.

- **S7 lei reprezintă achiziții de materiale de construcții de la SC C SRL B** conform următoarelor facturi :

- factura nr..... în valoare de ... lei;

- factura nr. în valoare de ... lei;

- factura nr..... în valoare de .. lei. Aceste cheltuieli sunt considerate nedeductibile, deoarece societatea nu a prezentat la control, Procesul verbal de consum pentru materialele de construcții folosite pentru repararea unui spațiu închiriat în suprafață de 30 m.p. și prin

care să justifice situația reală a produsului finit obținut, platformă betonată sau clădire(remiză auto).

Din totalul sumelor de mai sus, organul de inspecție fiscală scade pierderea contabilă înregistrată și declarată de societate în perioada verificată în sumă de ... lei, stabilind o bază impozabilă suplimentară în sumă de S22 lei.

În drept, cu privire la deductibilitatea cheltuielilor sunt aplicabile prevederile art.19 și ale art.21, alin.4, lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

„ ART. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

ART. 21)

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor.”

În cuprinsul normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44 din 22 ianuarie 2004, făcându-se referire la dispozițiile art. 19 din cod se precizează că "veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal".

În raport cu aceste reglementări legale, profitul impozabil constă, deci, în diferența dintre veniturile realizate din orice sursă și suma cheltuielilor deductibile.

Or, în accepțiunea prevederilor art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, "sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare".

În această privință, este de observat că prin art. 21 alin. (1) din Codul fiscal se subliniază că **"(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.**

Normele metodologice de aplicare a art. 21 alin. (4) lit. f):

„44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare”.

Mai mult, art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, prevede, la alin.1, că „orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care să la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”, iar la alin. 2 că "Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz".

Potrivit prevederilor legale mai sus menționate, se reține că cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii, sunt considerate nedeductibile din punct de vedere fiscal.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei se reține că, S.C. X SRL, înregistrează în contabilitate, cheltuieli cu obiectele de inventar în valoare de S12 lei, în baza facturilor nr.....și nr..... emise de SC S F SRL N. Având în vedere că cele două facturi(anexate la dosar), nu sunt completate cu toate datele prevăzute de formular, respectiv domiciliul/sediul furnizorului și beneficiarului, datele privind expediția, nr.mijloc de transport, etc., precum și faptul că din comparația "Declarațiilor informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național „ formularului (394), rezultă că societatea furnizoare respectiv SC S F N nu declară livrarea acestor bunuri, organul de inspecție fiscală constată că societatea a înregistrat pe cheltuieli suma de S12 lei fără a avea la bază un document justificativ conform prevederilor legale de mai sus, fapt pentru care consideră suma de S12 lei ca cheltuială nedeductibilă .

Prin contestația depusă, societatea XSRL, susține că obiectele de inventar în valoare de S12 lei, au fost achiziționate în scopul desfășurării activității zilnice de întocmire a actelor primare de contabilitate, recepții, foi de parcurs, contracte, arhivarea și depozitarea acestora, fiind înregistrate în contabilitate în contul 303 „ Materiale de natura obiectelor de inventar”, având o valoare mai mică de ... lei, nu au fost încadrate la categoria mijloacelor fixe, iar la momentul punerii în funcțiune a fost întocmit bon de consum determinând o cheltuială în sumă de S12 lei, pe care o consideră deductibilă integral și anexează ca și document justificativ copie după cele două facturi.

Prin cele invocate, petenta nu aduce argumente și documente care să combată constatările organului de inspecție fiscală, nu face dovada cu documente suplimentare care să susțină legalitatea și realitatea operațiunii, privind transportul bunurilor sau existența acestora, respectiv foi de transport, proces verbal predare-primire, liste de inventariere, drept pentru care susținerea de mai sus nu schimbă constatarea organului de inspecție și nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei.

Prin urmare, având în vedere că, documentele existente la dosar, respectiv cele două facturi nu oferă toate informațiile privind livrarea și achiziția obiectelor de inventar în cauză, societatea furnizoare nu declară operațiunea de livrare, fapt obligatoriu conform prevederilor *Ordinului nr. 3596/2011 privind declararea livrărilor/prestărilor și achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA și pentru aprobarea modelului și conținutului declarației informative privind livrările/prestările și achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA*, iar contestatoarea nu susține cheltuiala cu documente justificative și nici cu venituri impozabile având în vedere că din datele contabile reiese că a înregistrat pierdere contabilă în anul 2011 în valoare de ... lei, în mod legal organul de inspecție fiscală consideră nedeductibilă cheltuiala în sumă de S12 lei și procedează la impozitarea acesteia, stabilind un impozit pe profit suplimentar de plată în sumă de ... lei și pe cale de consecință contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la cheltuielile în sumă de S7 lei, reprezentând achiziții de materiale de construcții de la SC C SRLB și pe care organul de inspecție fiscală le consideră nedeductibile pe motiv că sunt înregistrate în contabilitate fără a avea la bază documente justificative, din analiza documentelor existente la dosar se constată că SC N T SRL , achiziționează de la SC C SRLB materiale de construcții(ciment, sârmă neagră, plasă sudată), în valoare de ... lei, după cum urmează :

- factura nr..... în valoare de ... lei;
- factura nr. în valoare de .. lei;
- factura nr..... în valoare de .. lei.

Aceste materiale de construcție au fost consumate pentru reabilitarea unui spațiu de garare pentru autoutilitara de transport copii, spațiu de garare numit și remiză, impus de Autoritatea Rutieră Română pentru obținerea licenței de transport. Spațiul reabilitat este pus la dispoziție de către SC D SRL B conform contract de comodat încheiat în data de 01.09.2011 pentru o perioadă de 10 luni, respectiv până pe data 30.06.2012(anexat la

dosar). În data de 30.06.2012, conform bon consum nr.10, societatea înregistrează pe cheltuieli valoarea acestor materiale de construcții în sumă de ... lei.

Dispozițiile legale invocate mai sus stabilesc condiția generală de acordare a deductibilității cheltuielilor la calculul profitului impozabil, respectiv aceea de a fi efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, de a fi înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe bază de documente justificative prin care să se facă dovada efectuării operațiunii

Din analiza documentelor aflate la dosar, se reține că societatea verificată a deținut un spațiu pus la dispoziție printr-un contract de comodat, pe o perioadă de 10 luni, respectiv până pe data de 30.06.2012. Acest spațiu a fost utilizat pentru gararea unei autoutilitare de transport copii.

În data de 30.06.2012(data expirării contractului de comodat), în baza unui bon de consum nr.10, societatea înregistrează pe cheltuieli suma de ... lei reprezentând materiale de construcții, achiziționate în luna aprilie 2012 și consumate pentru reabilitarea spațiului de garare, care începând cu data de 30.06.2012 nu mai era la dispoziția societății verificate.

Având în vedere faptul că societatea nu justifică cheltuiala de ... lei, cu documente justificative specifice lucrărilor de construcții, respectiv deviz de lucrări, situație de lucrări, proces-verbal de recepție și motivat și de faptul că materialele de construcții au fost consumate la data expirării contractului de comodat, organul de inspecție fiscală în mod corect consideră aceste cheltuieli nedeductibile fiscal la calculul impozitului pe profit, dar în mod greșit stabilește suma totală S7 lei, ca cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit, diferența de ... lei nefiind probată cu documente și nici argumentată în fapt și în drept la capitolul impozit pe profit din cadrul Raportului de inspecție fiscală nr. F VS , care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS

Prin contestația depusă, societatea susține că materialele de construcție au fost utilizate la reabilitarea spațiului de garare numit și remiză, lucrare impusă de Autoritatea Rutieră Română pentru obținerea licenței de transport în scopul obținerii de venituri impozabile, iar bonul de consum a fost întocmit după terminarea lucrărilor. Aceste cheltuieli nu au putut genera o investiție care să fie recunoscută drept imobilizare corporală supusă amortizării, deoarece spațiul a fost pus la dispoziție pe o perioadă scurtă (10 luni) și nu generează beneficii viitoare.

Aceste susțineri nu au relevanță în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece nu sunt susținute cu documente și nici cu argumente care să dovedească natura lucrărilor, respectiv de reparație sau de modernizare, execuția efectivă, în funcție de care se putea stabili implicația fiscală a cheltuielilor, existența unui simplu bon de consum nu justifică realitatea unei lucrări de construcție efectuată la un spațiu care nu mai este în folosință.

Astfel, se reține că existența unor facturi și a unui bon de consum nu sunt necesare pentru a beneficia de dreptul de deducere a cheltuielilor, contribuabilul trebuind să justifice cu documente legale prestarea efectivă a serviciilor, necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate, respectiv măsura în care aceste cheltuieli au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

În concluzie, din documentele prezentate în timpul inspecției fiscale și pe parcursul căii administrative de atac, nu reiese cu claritate faptul că respectivele achiziții de materiale de construcții au fost efectiv utilizate în scopul realizării de venituri impozabile, modul concret în care acestea ar fi contribuit la realizarea de venituri impozabile, ori dreptul de deducere a cheltuielilor este condiționat tocmai de destinația bunurilor achiziționate, așa cum se specifică prin dispozițiile legale, mai sus citate și drept consecință contestația urmează a fi respinsă pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit, aferente bazei impozabile de ... lei(... lei – ... lei pierderea contabilă la data de ...

și admisă pentru diferența în sumă de... lei reprezentând impozit pe profit aferent bazei impozabile în sumă de .. lei, stabilită de organul de inspecție fiscală fără a fi probată cu documente și fără a fi argumentată în fapt și în drept.

Prin urmare, în baza prevederilor legale mai sus citate, se va respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente, contestația societății pentru impozitul pe profit în sumă de ... lei și admisă pentru suma de ... lei, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din O.P.A.N.A.F. nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căroră: *“contestația poate fi respinsă ca :a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*.

2. Referitor la accesoriile în sumă de S3 lei, aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar, prin Decizia de impunere privind iprivind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS, întocmită în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. F VS pentru neachitarea în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de S2 lei, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina S.C. XSRL majorări de întârziere și penalități de întârziere în sumă de S3 lei.

Se reține că în ceea ce privește impozitul pe profit, prin prezenta decizie s-a admis contestația pentru suma de ... lei, motiv pentru care în conformitate cu principiul de drept accesoriul urmează principalul se va admite contestația și pentru suma totală de ... lei reprezentând majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit nedatorat.

Deoarece în sarcina S.C. XS.R.L. a fost reținută diferența suplimentară de plată în sumă de .. lei cu titlul de impozit pe profit, aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul, conform principiului de drept *“accessorium sequitur principale”*, fapt pentru care se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de majorări și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale datorate, contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată pentru majorările de întârziere/dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de ... lei aferente impozitului pe profit.

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S4 lei, cauza supusă soluționării DGFP V prin Compartimentul soluționare contestații este să se pronunțe dacă organele de inspecție fiscală au stabilit în mod legal în sarcina S.C. XS.R.L. obligația de plată în sumă de S4 lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

Perioada verificată :18.07.2077 – 30.09.2012.

În fapt, prin Raportul de inspecție fiscală încheiat la data de .. și înregistrat sub nr. F VS care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. F VS contestată de petentă, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului V- Activitatea de inspecție fiscală, au stabilit în sarcina S.C. XS.R.L. obligația suplimentară de plată în sumă de S4 lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată .

Diferența suplimentară de plată în sumă de S4 lei se compune din :

- **taxă pe valoarea adăugată deductibilă în sumă de S13 ;**
- **taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă de S11 lei.**

Referitor la taxa pe valoarea adăugată deductibilă în sumă totală de S13, aceasta se compune din :

- lei, reprezintă taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de S.C. „S F” SRL Năvodari, respectiv factura nr..... cu valoarea totală de S18 lei, din care TVA în sumă de S19lei și factura nr..... cu valoarea totală de .S2 lei, din care TVA în sumă de lei. Datorită faptului că facturile nu conțin toate informațiile prevăzute de formular, iar din verificarea declarațiilor informative 394, s-a constatat că S.C S F SRL Năvodari nu declară aceste livrări, organul de inspecție fiscală consideră că SC N T SRL , nu avea dreptul la

deducere taxei în valoare de ... lei.

În drept, în speța în cauză se fac aplicabile prevederile art.145 și ale art. 146 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

“ ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile[...];

ART. 146

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 [...].”

Față de prevederile legale mai sus menționate, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate de o altă persoană impozabilă este condiționat de destinația bunurilor/serviciilor achiziționate, acestea trebuie să aibă legătură cu activitatea contribuabilului, în sensul că trebuie să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății și să fie justificate cu documente legale, respectiv factură fiscală emisă în conformitate cu prevederile art.155.

Din analiza documentelor aflate la dosar se reține că, în perioada verificată contribuabilul a făcut achiziții de mobilier de la S.C „S F” SRL Năvodari conform facturilor nr.....și nr....., în baza cărora a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei. După cum am prezentat și la capitolul impozit pe profit, din prezenta decizie, aceste facturi nu furnizează toate informațiile prevăzute de formular, respectiv domiciliul/sediul furnizorului și domiciliul/sediul beneficiarului, datele privind expediția, nr.mijloc de transport, etc, fapt pentru care se constată că nu sunt conforme cu prevederile art.155, alin. (19) din Codul fiscal, care specifică:

“(19) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau a mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată este anterioară datei emiterii facturii;

*d) denumirea/numele, **adresa** și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale **persoanei impozabile care a livrat bunurile sau a prestat serviciile**;*

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153, ale reprezentantului fiscal;

*f) denumirea/numele și **adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor**, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală al beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă ori o persoană juridică neimpozabilă[...].”*

Prin contestația depusă, petenta susține că cele două facturi emise de SC „S F „SRL Năvodari(anexate la dosar în copie) sunt întocmite conform Legii nr.571/2003 și conțin toate datele prevăzute, drept pentru care tva-ul aferent în sumă de ... lei a fost dedus de societate în mod corect.

Argumentul din contestație, potrivit căruia, facturile fiscale sunt întocmite în conformitate cu prevederile art.155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu este suficient în susținerea cauzei, așa cum am arătat mai sus facturile nu conțin toate informațiile, ca adresa sediului social al furnizorului și al beneficiarului - informație esențială în susținerea unor tranzacții care pot naște suspiciuni, deasemenea s-a mai constatat că din datele din factură nu se poate demonstra transportul acestor bunuri, numele furnizorului, ținând cont că prin Raportul de inspecție fiscală organul de control face constatarea că furnizorul nu declară operațiunea de livrare specificată în cele două facturi.

Faptul că beneficiarul deține o factură în baza căreia deduce taxa pe valoarea adăugată nu este suficient pentru susținerea deductibilității acestei taxe, deținerea unei facturi nu reprezintă o condiție suficientă ci doar una necesară, contribuabilul având obligația de a justifica necesitatea și realitatea achizițiilor în folosul operațiunilor taxabile proprii, conform prevederilor art.65 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:“(1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal*” și cum prin contestația depusă contestatoarea nu aduce argumente și documente care să combată constatările organului de inspecție fiscală, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

- **suma de ...lei**, reprezintă taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de S.C. C SRL B conform facturilor nr. cu valoarea totală de S20 lei din care TVA în sumă de S21 lei, nr. cu valoarea totală de ... lei din care TVA în sumă de ... lei și facturii nr..... cu valoarea totală de S14 lei din care TVA în sumă de S16 lei. Organul de inspecție fiscală constată că taxa pe valoarea adăugată în sumă de.... lei, a fost dedusă de societate, fără a concura la realizarea de operațiuni taxabile, fapt pentru care stabilește că societatea nu avea drept de deducere a tva-ului în sumă de .. lei.

În drept, referitor la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată se fac aplicabile prevederile art.145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

“ ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile[...].”

Față de aceste prevederi legale, se reține că dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate de o altă persoană impozabilă este condiționat de destinația bunurilor/serviciilor achiziționate, acestea trebuie să aibă legătură cu activitatea contribuabilului, în sensul că trebuie să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății și să fie justificate cu documente justificative.

Așa cum am prezentat la capitolul impozit pe profit din prezenta decizie (pagina 7-8) contestatoarea nu demonstrează nici în timpul inspecției fiscale și nici în calea administrativă de atac, că tva-ul în sumă de ... lei aferent achizițiilor de materiale de construcții în sumă de ... lei a fost utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale societății, drept pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei.

- **suma de S17 lei**, reprezintă taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă facturii nr..... emisă de S.C. „Negocomis” SRL B în valoare totală de S16 lei din care TVA în sumă de S17 lei. Organul de inspecție fiscală nu dă drept de deducere la tva-ul în sumă de S17 lei pe motiv că bunurile achiziționate nu au fost utilizate în folosul operațiunilor taxabile ale

societății.

În drept, referitor la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată, se fac aplicabile prevederile art. 145, alin.2, lit.a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, care precizează :

“ ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile[...].”

Deci, dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor, este dat de destinația bunurilor achiziționate, care trebuie să aibă legătură cu activitatea contribuabilului, în sensul că trebuie să fie destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

Din analiza documentelor aflate la dosar, organul de soluționare contestații constată că în Raportul de inspecție fiscală nr. F VS, organul de inspecție fiscală nu face nici o analiză la factura nr. emisă de S.C.”Negocomis” SRL B ci doar o menționează ca număr, furnizor, valoare, din care TVA, alături de cele de mai sus, cu specificarea la modul general că nu concură la realizarea de operațiuni taxabile.

Societatea contestă taxa pe valoarea adăugată în sumă de S17 lei, pentru care organul de inspecție fiscală nu dă drept de deducere, motivând că mobilierul achiziționat de la S.C. „Negocomis” SRLB în baza facturii nr..... a fost vândut către S.C. „J T” SRL, conform factură nr..... (anexată la dosar), în baza căreia s-a colectat TVA, drept pentru care consideră că societatea are drept de deducere a tva-ului în sumă de S17 lei, fiind aferent bunurilor care au fost destinate operațiunilor taxabile.

În speță, se fac aplicabile prevederilor art.213, alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care precizează că :

“(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.”

Pentru o analiză mai profundă a operațiunii de livrare pe care o invocă contestatoarea în susținerea cauzei, cu adresa nr....., s-a solicitat completarea dosarului contestației cu următoarele documente :

- nota contabilă privind înregistrarea în contabilitate a operațiunii de livrare;
- jurnal vânzări luna august 2012;
- balanța sintetică la data de

Cu adresa nr...., S.C. XS.R.L. depune la registratura D.G.F.P V documentele solicitate.

Din analiza documentelor depuse se constată că mobilierul (constând în colțar) achiziționat de la S.C. „Negocomis” SRLB în baza facturii nr....., a fost vândut către S.C. „J T” SRL, conform factură nr....., în baza căreia contestatoarea a colectat taxa pe valoarea adăugată, operațiuni înregistrate în contabilitate conform notei contabile nr. ... și reflectate în Registru jurnal pe luna august 2012, poziția 10 și 11 precum și în balanța sintetică .

Drept urmare, se constată că societatea XSRL, are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S17 lei, aferent achiziției de mobilier de la S.C. „Negocomis” SRL B în baza facturii nr....., fiind destinată unei operațiuni taxabile.

Față de cele de mai sus, se constată că în mod eronat organele de inspecție fiscală stabilesc că societatea nu avea dreptul la deducere a TVA -ului în sumă de S17 lei, pe motiv că nu concură la operațiune taxabilă și drept consecință contestația urmează a fi admisă pentru acest capăt de cerere.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă totală de S11 lei, aceasta este aferentă operațiunii de vânzare a unui microbuz marca IVECO, de către S.C. XS.R.L.

către S.C. „J T” SRL, în valoare de S29 lei, operațiune efectuată fără calcularea și colectarea taxei pe valoarea adăugată, așa cum rezultă din factura nr..... care stă la baza operațiunii de vânzare.

În drept, referitor la operațiunile impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, prevederile art.126, art.128, art.150 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, stipulează :

“ ART. 126

Operațiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128 - 130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).”

ART. 128

Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar[...]

ART.150

Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

(1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii[...]

Potrivit reglementărilor legale citate mai sus, se reține că, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată sunt operațiuni impozabile, operațiunile care îndeplinesc cumulativ patru condiții, și-anume, sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, locul de livrare sau prestare de servicii este în România, livrarea să fie efectuată de o persoană impozabilă și să rezulte din activitatea desfășurată de aceasta.

Speța în cauză, se referă la livrarea unui microbuz de către SC „NAV TUT” SRL B către S.C. „J T” SRL B conform factură nr..... în valoare de S29 lei, fără a se calcula și colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă, conform prevederilor legale de mai sus.

Prin contestația depusă, petenta susține că tranzacția comercială aferentă facturii nr....., reprezintă vânzarea unui microbuz second-hand Iveco, tip 50 CAB pentru transport persoane. Acest microbuz a fost achiziționat de către S.C. XSRL de la S.C. PP B SRL cu factura nr....., societate neplătitoare de TVA.Ținând cont de faptul că, microbuzul este second- hand, societatea de la care s-a achiziționat este neplătitoare de TVA, iar S.C. XSRL este persoană impozabilă revânzătoare, s-a aplicat regimul special de scutire prevăzut la art.152² din Legea nr.571/2003 și că în mod corect nu s-a calculat și colectat TVA -ul în sumă de S11 lei.

Referitor la temeiul legal invocat de petentă, respectiv prevederile art. 152² din Legea nr.571/2003, se precizează :

ART. 152²

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități

(1) În sensul prezentului articol:

[...]

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele

de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase și alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfășurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand și/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special[...]

(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156²;

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât și regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156²."

Conform acestor prevederi legale, regimul special de scutire, se aplică de către persoana impozabilă revânzătoare pentru livrările de bunuri de second – hand, pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la : o persoană neimpozabilă, o persoană impozabilă în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g), o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital, o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

Prevederile art. 152², sunt aplicabile persoanei impozabile revânzătoare, definită ca fiind „persoana impozabilă care, în cursul desfășurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare”.

În contextul acestor prevederi, susținerea contestatoarei că livrarea microbuzului reprezintă o revânzare de bun second-hand, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, deoarece petenta nu are calitatea de persoană impozabilă revânzătoare, în sensul că nu are ca obiect de activitate „achiziția sau importul de bunuri second-hand în scopul revânzării”, microbuzul în cauză nu a fost achiziționat în scopul revânzării, ci a fost achiziționat în scopul propriului obiect de activitate, respectiv transporturi terestre de călători (cod CAEN- 4939), imediat după achiziție a fost înscris la Registrul Auto Român -filiala V, a fost înmatriculat în circulație și utilizat până la vânzare, pentru transport auto de persoane.

Deasemenea, se mai susține de petentă că, s-a aplicat regimul special de scutire pentru livrările de bunuri second -hand prevăzut de art. 152² din Codul fiscal, deoarece

microbuzul a fost achiziționat de la S.C. PP B SRL Timișoara, societate neplătitoare de TVA, microbuzul este second-hand iar S.C. XSRL este persoană impozabilă revânzătoare, aceste condiții menționate de contestatoare nu sunt conforme cu prevederile art. 152² din Codul fiscal, deoarece așa cum prezentăm mai sus, la alin.(2) al art.152² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal se precizează că, persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la o persoană neimpozabilă.

Prin contestația depusă, petenta susține că îndeplinește condițiile de aplicare a prevederilor art. 152² din Codul fiscal, dar nu argumentează aceste susțineri și cu documente, care să dovedească că aplică în totalitate aceste prevederi, respectiv prevederile alin.(13) și (14) care menționează că :

„(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156²;

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât și regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156².”

În contextul considerentelor redat anterior, din argumentele de fapt și de drept și din documentele prezentate de petentă în susținerea cauzei, nu rezultă o altă situație de fapt decât cea constatată de organele de inspecție fiscală.

Având în vedere și prevederile legale citate, se reține că societatea avea obligația calculării și colectării taxei pe valoarea adăugată aferentă livrării microbuzului în valoare de S29 lei, conform factură nr....., drept pentru care în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la colectarea TVA -ului în sumă de S11 lei, motiv pentru care *contestația petentei urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.*

4. Referitor la majorările și penalitățile de întârziere în sumă de S5 lei, aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată stabilite prin Decizia de impunere privind iprivind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS, întocmită în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. F VS pentru neachitarea în termen TVA stabilită suplimentar în sumă de S4 lei, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina S.C. XSRL majorări de întârziere și penalități de întârziere în sumă de S5 lei.

Se reține că, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, prin prezenta decizie s-a admis contestația pentru suma de S17 lei, motiv pentru care în conformitate cu principiul de drept „*accesoriul urmează principalul* „se va admite contestația și pentru suma totală de 72 lei reprezentând majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată nedatorată.

Deoarece în sarcina S.C. XS.R.L. a fost reținută diferența suplimentară de plată în sumă de ... lei cu taxă pe valoarea adăugată, aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de majorări și penalități de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale datorate, contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată pentru majorările de întârziere/dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de ... lei aferente.

5. Referitor la contestarea Raportului de inspecție fiscală nr. F VS

se fac aplicabile prevederile art.86, alin.(1) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare care precizează:

„Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale” precum și prevederile art.109 din același act normativ :

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;

b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale[...].

Organul de soluționare, constatând că rezultatele inspecției fiscale consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. F VS au stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS, a analizat concomitent cele două acte administrative fiscale, între ele neexistând diferențe de fond care să necesite o analiză separată, prin emisia deciziei privind soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS s-a soluționat implicit și capătul de cerere privind Raportul de inspecție fiscală nr. F VS

3. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr., cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. V, prin Compartimentul Soluționare contestații se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care contestația nu este motivată, S.C. XS.R.L. neaducând nici un argument în susținerea cauzei.

În fapt, S.C. XS.R.L. contestă Dispoziția privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. F VS, fără a aduce argumente și fără a prezenta documente din care să rezulte o altă situație decât cea constatată de organul de inspecție fiscală și consemnată în acest act administrativ fiscal.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 206, alin. (1) din O.G. nr.92/2003, republicată , cu modificările ulterioare, unde se prevede :

„1) Contestația se formulează în scris si va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]

coroborat cu prevederile pct. 1.11 lit. b din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

„Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării” și pct. 2.5 din același act normativ:

„Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”.

În baza celor reținute și având în vedere că S.C. XS.R.L. deși contestă Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. F VS1, nu aduce argumente și

documente justificative prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară celei constatată la control, contestația urmează a fi respinsă ca nemotivată, organele de soluționare neputându-se substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat această dispoziție de măsuri.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art. 216 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE

Art.1. Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de S.C. XSRL, cu sediul în localitatea B str. ..., nr...., bl.C3, scara ..., ap. 7, județul V, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr...., având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr. RO ..., pentru obligațiile fiscale în sumă de ...lei reprezentând, impozit pe profit în sumă de ...lei și majorări de întârziere/penalități aferente în sumă de ..lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de 7.625 lei și majorări de întârziere/penalizări aferente, în sumă de ... lei, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS

Art.2. Admiterea parțială a contestației formulate de S.C. XSRL și anularea parțială a Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS, pentru pentru obligațiile fiscale în sumă de ... lei reprezentând, impozit pe profit în sumă de ... lei și majorări de întârziere/penalități aferente în sumă de ... lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S17 lei și majorări de întârziere/penalizări aferente, în sumă de .. lei.

Art.3. Respingerea ca nemotivată, a contestației formulate de S.C. XSRL, împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, nr....., emisă de Activitatea de inspecție fiscală.

Art.4. Decizia nr.... privind soluționarea contestației formulate de S.C. X SRL, cu sediul în localitatea B str. P, nr...bl...scara , ap. ., județul V, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr...., având Cod Unic de Înregistrare Fiscală nr. RO ..., se comunică acesteia în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și la A.I.F. V.

Art.5. Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,